

Stimați colegi parlamentari

Domnule prim-ministru și domnilor miniștri desemnați,

Onorată asistență,

Chiar dacă vorbesc de la acest microfon, **azi mă voi adresa dumneavoastră și opiniei publice mai degrabă în calitate de președinte al Senatului și mai puțin în calitate de co-președinte al ALDE.** Doresc să subliniez că un partid poate să crească sau să scadă în preferințele electoratului. Indiferent de aceste fluctuații și înainte de orice, **noi, ca parlamentari, și, în mod deosebit, eu, ca președinte al Senatului, avem datoria să apărăm Constituția, democrația parlamentară și statul de drept.**

Am fost avertizat în ultima vreme că ar fi mai bine să renunț la anumite teme ce par să deranjeze o serie de oameni și instituții. **Știu, deci, că prin acest discurs îmi asum o serie de riscuri, dar mai știu că votul pe care l-am primit din partea electoratului în 2012 și încrederea cu care am fost investit de colegii senatori în funcția de președinte al Senatului îmi creează obligații și responsabilități la care nu am intenția să renunț.**

Domnule prim-ministru desemnat, Vreau să știți că vă bucurați de aprecierea mea și a multor colegi pentru modul în care v-ați îndeplinit în trecut obligațiile oficiale în România și la Bruxelles. Vreau să mai știți că nu mă îndoiesc de buna dumneavoastră credință și nici nu vă pun la îndoială intențiile.

Dar trebuie să mai știți că persoana dumneavoastră, împreună cu reputația și prestigiul pe care le-ați câștigat, este – poate fără voia și fără știința dumneavoastră – parte a unui plan elaborat în urmă cu un an și care și-a propus să înlăture cu orice preț un Guvern ales democratic și investit prin respectarea tuturor procedurilor parlamentare. Acest plan implică instituții ale statului și urmărește denigrarea Parlamentului și golirea de conținut a democrației reprezentative, acapararea Justiției și anihilarea statului de drept, atâta cât există în România stat de drept. Scopul final și mărturisit este „schimbarea de paradigmă”, altfel și mai precis spus, schimbarea regimului politic democratic.

Planul acesta, care se execută sub privirea îngăduitoare a Președintelui României, are două componente: pe de o parte, subordonarea Justiției unei voințe exterioare autorității judecătorești, obiectiv îndeplinit aproape în întregime și, pe de altă parte, investirea „*guvernului meu*”, obiectiv pe cale să se împlinească.

Dacă veți primi votul de investitură, nu peste multă vreme, veți constata că marja dumneavoastră de manevră ca premier este încorsetată și extrem de îngustă, și nu din cauza Parlamentului, ci a celor care vor pretinde să vă controleze și să vă dirijeze în permanență.

Oricare ar fi riscul de a rosti public acest adevăr, am obligația în calitate de președinte al Senatului să lupt cu toate mijloacele democratice și legale pe care le am la dispoziție împotriva acestui plan.

Cred, stimate domnule prim-ministru desemnat, că, după perioada lungă în care ați lucrat în străinătate, departe de realitățile și mentalitățile românești, sunteți pe cale să intrați într-un joc ale cărui reguli și consecințe nu le cunoașteți încă.

O să detaliez în continuare prima componentă a planului

În România, sub pretextul combaterii corupției – acțiune binevenită ce trebuie neapărat continuată în deplinul respect al legii și garanțiilor constituționale – s-a constituit, în afara Constituției și în vederea încălcării independenței Justiției, un cartel instituțional netransparent, cunoscut ca binomul SRI-DNA. Așa rezultă din declarațiile publice ale domnului Dumbrovă, general SRI activ, cu o funcție înaltă, care a spus că SRI participă la derularea anchetelor DNA până la finalizarea actului de Justiție, ea însăși tratată drept câmp tactic pentru serviciile speciale.

În România, contrar legii, serviciile secrete și-au infiltrat ofițeri acoperiți în Justiție și în Ministerul Public, așa cum au reclamat asociațiile profesionale ale magistraților cu care am avut de curând întâlniri directe, în numele Senatului, pentru o informare reciprocă și pentru a acționa împreună pentru a face din România un stat de drept, așa cum **nu** este în prezent.

În România, prezumția de nevinovăție este anulată în fapt de DNA, care, prin scurgerile premeditate de informații către presă din dosare selectate cu grijă, dar aflate în faza de instrumentare, servește anumite interese politice de moment și creează o presiune publică inacceptabilă asupra judecătorilor care urmează să se pronunțe.

În România, DNA anchetează oportunitatea deciziilor politice luate de membri ai Guvernului sau de parlamentari. Colegii parlamentari știu cât de numeroase sunt cazurile de acest tip. În România, DNA și CSM împreună cu Inspekția Judiciară s-au transformat în actori care influențează scena politică sau îi determină și îi condiționează agenda.

În România, sub pretextul protejării independenței Justiției, Inspekția Judiciară a CSM cenzurează declarațiile critice și justificate ale unor decidenți politici, dar nu reacționează atunci când procurorul șef al DNA critică în public hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești.

În România, un cetățean obișnuit, așa cum demonstrează cazul "Rarinca", poate fi încarcerat și abuzat în cele mai teribile moduri, singura sa culpă fiind aceea că a îndrăznit să-și ceară drepturile tocmai de la președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În România sunt judecători, care sunt anchetați, terorizați și pedepsiți de Inspekția Judiciară a CSM. Așa s-a întâmplat în cazul "Rarinca", așa s-a întâmplat cu judecătorii care de curând nu au acceptat arestarea preventivă a primarului sectorului 4 din București. Așa cum arată Justiția în acest moment, ea este mai degrabă ca un cazan sub presiune.

Ar mai fi multe de spus privitor la faptul că România este departe de a fi un stat de drept.

Îată, acum și cea de-a doua componentă a planului: instalarea "guvernului meu".

Pe fondul unor manifestații de stradă potențate de emoția publică a tragediei de la clubul "Colectiv", primul ministru, Victor Ponta, și-a prezentat demisia pe 4 noiembrie, asumându-și responsabilitatea politică pentru o tragedie provocată de inconștiența criminală a unor particulari, favorizată de neglijența și eventual, de corupția unor autorități locale. Criza politică, a fost generată de refuzul principalelor partide de a-și asuma responsabilitatea constituțională în vederea formării unei majorități parlamentare prin negocieri cu celelalte partide și de a îi prezenta Președintelui României un candidat pentru funcția de Prim-ministru.

Mai mult chiar, liderii PNL au calificat, fără niciun temei, Parlamentul drept ilegal și au cerut, tot fără vreun temei, dizolvarea acestuia.

Fuga de răspundere care le revenea i-a permis Președintelui să declanșeze o criză de regim. O criză artificială, fără nici o premisă de ordin politic, economic sau social.

Actualul Parlament a fost ales de nouă milioane de cetățeni pentru un mandat constituțional de patru ani. În Parlament există grupuri politice coerente, capabile să negocieze și să formeze o majoritate guvernamentală. Acest lucru nu s-a întâmplat din păcate, în pofida faptului că România înregistrează de trei ani cea mai constantă și solidă creștere economică din Uniunea Europeană. Gradul de satisfacție al unor largi secțiuni ale societății este justificat de un spor al veniturilor însoțit de o scădere a prețurilor de consum. Cu toate acestea, Președintele a ales ca în numele unei minorități vocale, pe care a numit-o „*strada*”, să propună un candidat pentru funcția de Prim-ministru din afara Parlamentului și a partidelor, candidat ce ar urma să conducă un guvern de tehnocrați.

Într-o democrație reprezentativă, majoritatea cetățenilor câștigă dreptul de a guverna prin intermediul partidelor ce s-au bucurat la vot de cea mai mare încredere.

Într-o democrație reprezentativă, minoritățile, de orice natură, sunt respectate și ascultate, dar nu au vocația de a conduce guvernul și de a-și impune agenda. Demersul Președintelui României se arată a fi unul ne-democratic, în afara spiritului Constituției și prezintă riscul de a se transforma oricând într-o formulă politică anti-democratică.

Am văzut deja, Domnule Prim ministru, în programul de guvernare pe care l-ați prezentat ieri că vă asumați trei măsuri guvernamentale ce exced flagrant cadrul constituțional și care nu pot fi imaginate decât printr-o revizuire a legii fundamentale. Cum veți proceda? Și, mai ales, cum oare v-ați propus să adoptați asemenea măsuri împotriva Constituției?

Dacă acest guvern de tehnocrați va trece de votul Parlamentului, democrația reprezentativă va fi destituită.

O singură persoană, chiar și aleasă, fie ea și Președintele României, își va impune voința luând drept pretext programul anti-politic, anti-democratic și anti-parlamentar al unei minorități ce pretinde statutul de „*societate civilă*”, dar nu poate invoca vreo reprezentativitate civică, politică sau măcar statistică. Niciuna din lozincile, revendicările sau scandările „*străzii*” nu a inclus în zilele trecute cuvântul **democrație**.

Să recunoaştem cu luciditate: așa cum se prezintă astăzi în fața Parlamentului, **tehnocrația ucide democrația**.

Instalarea unui guvern prezidențial, "*guvernul meu*", va marca trecerea la un regim politic care goleşte de conținut democrația reprezentativă, la un regim politic ce va excede principiile constituționale, care va pune în pericol drepturile și libertățile cetățenești, valorile democratice și statul de drept, dar care mai presus de toate va transforma Parlamentul într-o formă fără fond.

Pentru mine, ca președinte al Senatului, aceasta este o perspectivă inacceptabilă și mă voi lupta împotriva ei folosind toate mijloacele legale și regulamentare, așa cum mă voi lupta și pentru instaurarea unui adevărat stat de drept din care abuzurile să fie eliminate și în care calitatea drepturilor și libertăților individului să fie maximă. După "Pas cu pas" și "Primul pas", sper ca discursul meu să nu conducă la un nou "pas" al președintelui Iohannis intitulat: "Parlamentul meu".

Având în vedere argumentele prezentate, grupurile ALDE nu vor vota în favoarea investirii Cabinetului Cioloș.

Luând în considerare declarațiile făcute doar de liderii PSD, PNL și UNPR, Cabinetul Cioloș va întruni o majoritate confortabilă pentru a fi investit.

Dacă această problemă pare a fi rezolvată, se naște o altă problemă mult mai profundă: acceptăm noi de bunăvoie, ca Parlament, să ne autodelegitimăm, acceptăm noi să cedăm din atribuțiile noastre, transformând Parlamentul într-o formă fără fond, acceptăm noi să ne așezăm la remorca altor instituții ?

Ca președinte al Senatului am făcut eforturi notabile pentru reechilibrarea puterilor în stat. Îmi este greu să fac un bilanț: cât am reușit și cât a fost în zadar. Pot totuși să vă spun: faptul că **nu** o majoritate parlamentară a dat premierul desemnat este o înfrângere pentru Parlament și pentru democrație. Este un semnal limpede și trist că echilibrul puterilor în stat este departe de a se fi realizat, fiind net defavorabil Parlamentului. Ne aflăm într-o situație pe care n-o accept acum și pe care n-o voi accepta nici în viitor.

În încheiere, aș vrea să îl felicit totuși pe domnul Prim Ministru pentru că a retras candidatul de la ministerul Justiției. Când am văzut acest lucru, dar și celelalte audieri, mi-am dat seama că România nu a progresat aproape deloc de 115 ani. În anul 1900, Raymond Poincaré, fost Prim ministru și Președinte al Franței, în vizită la București, în calitate de avocat însă, a spus în franceză că „*Que voulez-vous, nous sommes ici aux portes de l'Orient, où tout est pris à la légère...*”. „*Ce vreți?*”, zice, „*Aici suntem la Porțile Orientului, unde totul este luat cu ușurință*”, „*easy going*”, cum zic englezii. Păi audierile de ieri, lista miniștrilor, programul care ne-a fost prezentat, sunt demonstrația elocventă că nu ne-am schimbat de 115 ani. Vă rog să trageți dumneavoastră concluziile.

Vă mulțumesc!